

offentlige og private ejendomme, når der er tale om forstyrrelser for derved at kunne standse forstyrrelsen og dermed sikre, at apparater, herunder radio- og teleterminaludstyr, kan fungere i overensstemmelse med deres formål. Kun ved at få adgang til lokaliteten kan Telestyrelsen træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at standse forstyrrelser.

Bestemmelsen giver Telestyrelsen adgang til lokaliteter uden retskendelse. Dette skyldes, at det er af afgørende betydning, at Telestyrelsen har mulighed for at reagere straks, mens forstyrrelsen er til stede. Afventning af en retskendelse vil betyde, at øjemedet vil kunne forspildes. Det er således de væsentlige telemæssige behov, der ligger til grund.

Ved et sådant besøg kan Telestyrelsen på stedet foretage undersøgelser af de omhandlede apparater. Telestyrelsens kontrolmedarbejdere kan i den forbindelse undersøge det pågældende apparat, herunder i fornødent omfang skille apparatet ad, og eventuelt foretage kontrolmålinger af apparatet.

Telestyrelsen kan i forstyrrelsestilfælde ved påbud pålægge ejeren eller brugeren af det pågældende apparat for egen regning at afhjælpe forstyrrelserne efter regler fastsat i medfør af stk. 5.

I overensstemmelse med almindelige principper, herunder at det vil have alvorlige samfundsmæssige konsekvenser, foreslås det, at Telestyrelsen skal have hjemmel til at træffe de yderligere nødvendige foranstaltninger til sikring af den samfundsvigtige kommunikation, som er anført i det følgende.

Telestyrelsen foreslås således efter stk. 2 at have adgang til at kræve driften af apparater, der forstyrrer samfundsvigtig kommunikation, standset øjeblikkeligt. Telestyrelsen kan i den forbindelse træffe de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette påbud, herunder plombere det pågældende apparat. På grund af afgrænsningen i forhold til radiokommunikationsloven har denne bestemmelse alene elektromagnetiske forstyrrelser som sit anvendelsesområde.

Adgangen til at foretage en sådan indgriben er nødvendig, idet forstyrrelser af samfundsvigtig kommunikation kan indebære en sikkerhedsmæssig risiko. Telestyrelsen kan i den forbindelse foretage, hvad der er nødvendigt for at gennemføre et sådant påbud, herunder plombere apparatet. Bestemmelsen er således begrænset til, at adgang til lokaliteter – offentlige som private – uden retskendelse alene kan ske i tilfælde, hvor der er risiko for fare for menneskers liv og sikkerhed m.m.

Bestemmelsen indeholder ikke hjemmel til, at Telestyrelsen i forbindelse med adgangen til de nævnte ejendomme kan foretage efterforskning m.v. af straf-

bare forhold i forbindelse med forstyrrelser. Sådant efterforskning skal i overensstemmelse med almindelige principper overlades til politiet. Politiet vil i den forbindelse kunne rekvirere Telestyrelsens bistand som den sagkyndige myndighed på området. Dette følger af § 786 i lov om rettens pleje (retsplejeloven). Telestyrelsen vil i forbindelse med sin bistand til politiet være begrænset af de regler i retsplejeloven, der gælder for politiets efterforskning.

Til stk. 3

For at sikre, at denne adgang til lokaliteter uden retskendelse har været berettiget, skal der ske en efterfølgende prøvelse for en dommer. Retten skal i den forbindelse prøve, om betingelserne har været opfyldt. Det vil i praksis sige, at retten får forelagt en teknisk rapport, der redegør for de faktiske omstændigheder, og på den baggrund vurderer, at der har været tale om en uacceptabel forstyrrelse, som skulle standses. Derved sikres væsentlige retssikkerhedsgarantier. Denne prøvelse skal ske snarest mulig og senest inden 24 timer efter, at indgrebet har fundet sted. Hvis retten finder, at indgrebet har været uberettiget, skal meddelelse herom gives til forskningsministeren.

Til stk. 4

Politiets yder bistand til gennemførelse af adgangen til offentlige og private lokaliteter. Denne bistand begrænser sig alene til at omfatte bistand til fysisk gennemtvangelse af Telestyrelsens adgang til lokaliteter.

Til stk. 5

Telestyrelsen kan i medfør af denne bestemmelse fastsætte regler om de former for afhjælpning af forstyrrelser, som Telestyrelsen kan påbyde efter § 17, stk. 2, nr. 6.

Dette kan være regler om f.eks. i hvilket omfang der skal ske afhjælpning. Der kan i den forbindelse i overensstemmelse med den gældende EMC-lov fastsættes nærmere regler om grænseværdier for forstyrrelser, herunder regler for situationer, hvor der ikke er fastsat grænseværdier.

Bestemmelsen kan endvidere angå de tilfælde, hvor der meddeles påbud for at give en særlig beskyttelse af offentlige telenet eller modtage- eller sendestationer, der anvendes til sikkerhedsformål, herunder militærets sende-modtagestationer, lufthavne m.v.

En identisk bestemmelse er indsat i de samtidige ændringer af radiokommunikationsloven. Det er hensigten hermed, at Telestyrelsen skal fastsætte et ensartet regelsæt for behandlingen af sager vedrørende afhjælpning af forstyrrelser af såvel elektromagnetisk karakter som af radiomæssig karakter.